

การนำทางในทิศทางที่สำคัญ: การทบทวนแบบเจาะลึกเกี่ยวกับ
ความสัมพันธ์ระหว่างการผลักดันและการจัดทำนโยบายสาธารณะ
NAVIGATING THE NEXUS: A COMPREHENSIVE REVIEW OF
THE RELATIONSHIP BETWEEN PUBLIC POLICY ADVOCACY
AND PUBLIC POLICY MAKING

สัญญา เคนาภูมิ^{1,*}
Sanya Kenaphoom^{1,*}

(Received: 2 Jan., 2024; Revised: 18 Mar., 2024; Accepted: 4 Apr., 2024)

บทคัดย่อ

การผลักดันนโยบายสาธารณะและการกำหนดนโยบายเป็นองค์ประกอบสำคัญของกระบวนการกำกับดูแลในระบอบประชาธิปไตย มีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางและผลกระทบของการกระทำของรัฐบาล ความสัมพันธ์อยู่ที่ยการยอมรับผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลายและความจำเป็นในการตัดสินใจอย่างรอบรู้ การกำหนดนโยบายเกี่ยวข้องกับการกำหนดการดำเนินการและการประเมินนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาสังคม ดังนั้นบทความนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจความสัมพันธ์อันซับซ้อนระหว่างการสนับสนุนนโยบายสาธารณะและกระบวนการกำหนดนโยบาย การทบทวนที่ครอบคลุมนี้จะเจาะลึกถึงวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของแนวปฏิบัติด้านการสนับสนุน โดยพิจารณาหลักการสำคัญ กรอบการทำงาน และความท้าทายภายในการบริหารจัดการทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้ความกระจ่างเกี่ยวกับแนวโน้ม

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

¹ Assistant Professor Dr., Faculty of Political Science and Public Administration,
Rajabhat Maha Sarakham University

* Corresponding author. E-mail: zumsa_17@hotmail.com

การเปลี่ยนแปลงที่กำหนดภูมิทัศน์ของการสนับสนุน ด้วยการให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับพลวัตที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัล ความร่วมมือระดับโลก และการตัดสินใจที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล การเชื่อมโยงระหว่างการสนับสนุนและการกำหนดนโยบายได้รับการวิเคราะห์ โดยเน้นถึงความจำเป็นของแนวทางที่ครอบคลุมและมีส่วนร่วม และผลกระทบต่อผู้กำหนดนโยบาย ผู้สนับสนุน และนักวิชาการ เป้าหมายโดยรวมคือการนำทางการเชื่อมโยงที่ซับซ้อนนี้ สำหรับการวิจัยในอนาคต การนำไปใช้จริง และความพยายามในการทำงานร่วมกันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและการตอบสนองของกระบวนการกำหนดนโยบาย

คำสำคัญ: การนำทางในทิศทางที่สำคัญ, การผลักดันนโยบายสาธารณะ, การจัดทำนโยบายสาธารณะ

Abstract

Public policy advocacy and policymaking are essential components of the democratic governance process. It plays an important role in determining the direction and impact of government actions. The relationship lies in acknowledging the interests of diverse stakeholders and the need to make informed decisions. Policy formulation involves determining implementation and evaluating policies to solve social problems. Thus, this article aims to explore the intricate interplay between public policy advocacy and the policymaking process. This comprehensive review delves into the historical evolution of advocacy practices, examining key principles, frameworks, and challenges within both public and private management. By providing insights into the evolving dynamics of advocacy, including the impacts of digital transformation, global collaborations, and data-driven decision-making, the article aims to shed

light on the transformative trends shaping the advocacy landscape. The nexus between advocacy and policymaking is analyzed, emphasizing the need for inclusive, participatory approaches and the implications for policymakers, advocates, and scholars. The overarching goal is to navigate this complex nexus, offering a roadmap for future research, practical applications, and collaborative efforts to enhance the effectiveness and responsiveness of policymaking processes.

Keywords: Navigating the Nexus, Public Policy Advocacy, Public Policy Making

บทนำ

การผลักดันนโยบายสาธารณะและการกำหนดนโยบายเป็นองค์ประกอบสำคัญของกระบวนการกำกับดูแลตามระบอบประชาธิปไตย ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางและผลกระทบของการดำเนินการของรัฐบาล ความสัมพันธ์อยู่ที่การยอมรับผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลายและความจำเป็นในการตัดสินใจอย่างรอบรู้ การกำหนดนโยบายเกี่ยวข้องกับการกำหนด การนำไปปฏิบัติ และการประเมินนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาสังคม ในขณะที่การผลักดันนโยบายสาธารณะหมายถึงความพยายามของบุคคล กลุ่ม หรือองค์กรในการโน้มน้าวนโยบายเหล่านี้ให้สอดคล้องกับความสนใจและค่านิยมของพวกเขา (Sabatier and Weible, 2014)

ในอดีต ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนและการกำหนดนโยบายมีการพัฒนาเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และการเปลี่ยนแปลงในภูมิทัศน์ทางการเมือง การสนับสนุนมักถูกมองว่าอยู่นอกกระบวนการกำหนดนโยบาย โดยผู้กำหนดนโยบายอาศัยคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญและการพิจารณาภายใน อย่างไรก็ตาม มุมมองร่วมสมัยรับทราบถึงการมีส่วนร่วมอย่าง

แข็งขันของกลุ่มผู้สนับสนุนและสาธารณชนในการกำหนดวาระนโยบาย ซึ่งนำไปสู่ความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนและการโต้ตอบมากขึ้น (Heaney and Lorenzoni, 2017)

การเพิ่มขึ้นของโลกาภิวัตน์ การเชื่อมต่อที่เพิ่มขึ้น และการทำให้ข้อมูลเป็นประชาธิปไตย มีอิทธิพลต่อภูมิหลังและบริบทของความสัมพันธ์นี้ต่อไป ขณะนี้ความพยายามสนับสนุนได้รับการอำนวยความสะดวกด้วยช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย ซึ่งช่วยให้สามารถระดมความคิดเห็นของประชาชนในระดับโลกได้ ผู้กำหนดนโยบายจะต้องสำรวจภูมิทัศน์ที่ซับซ้อนนี้ โดยพิจารณาถึงผลกระทบของการรณรงค์สนับสนุน การเคลื่อนไหวระดับรากหญ้า และอิทธิพลของกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ ในวาระนโยบาย (Stone, 2012)

บริบทของความสัมพันธ์ยังได้รับอิทธิพลจากความหลากหลายของผู้มีบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนและการกำหนดนโยบาย กลุ่มผู้สนับสนุนมีตั้งแต่องค์กรพัฒนาเอกชน (NGO) และการเคลื่อนไหวระดับรากหญ้า ไปจนถึงสมาคมอุตสาหกรรมและกลุ่มคลังสมอง ซึ่งแต่ละกลุ่มมีวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ของตนเอง ผู้กำหนดนโยบายจะต้องเจรจาต่อรองผลประโยชน์และค่านิยมที่แข่งขันกันซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มเหล่านี้ โดยพยายามสร้างสมดุลที่สะท้อนถึงประโยชน์สาธารณะในวงกว้าง (Dearing and Rogers, 1996)

การทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างการผลักดันนโยบายสาธารณะและการกำหนดนโยบายมีนัยสำคัญต่อธรรมาภิบาลในระบอบประชาธิปไตย ความเป็นอยู่ที่ดีของสังคม และประสิทธิภาพของนโยบายสาธารณะ การสำรวจความสัมพันธ์นี้มีความสำคัญด้วยเหตุผลหลายประการ

ประการแรก การมีส่วนร่วมและการเป็นตัวแทนของประชาธิปไตย: ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนและการกำหนดนโยบายมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อธรรมาภิบาลในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งช่วยให้ประชาชนและกลุ่มผลประโยชน์มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย รวมถึงเสียงของกลุ่มชายขอบหรือกลุ่มที่ด้อยโอกาส สามารถขยายออกไปในกระบวนการนโยบายได้อย่างไร เพื่อส่งเสริมประชาธิปไตยที่ครอบคลุมและเป็นตัวแทนมากขึ้น (Diani, 2015)

ประการที่สอง ประสิทธิภาพของนโยบายและนวัตกรรม: ด้วยการตรวจสอบว่าการสนับสนุนมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายอย่างไร นักวิจัยและผู้กำหนดนโยบายจะได้รับข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่นำไปสู่ผลลัพธ์ของนโยบายที่มีประสิทธิภาพ การสำรวจนี้อำนวยความสะดวกในการระบุแนวทางที่เป็นนวัตกรรม กลยุทธ์การสนับสนุนที่ประสบความสำเร็จ และแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดที่สามารถเพิ่มผลกระทบของนโยบายในการจัดการกับความท้าทายทางสังคม (Weible et al., 2012)

ประการที่สาม สร้างความสมดุลระหว่างความสนใจและค่านิยม: ผู้กำหนดนโยบายมักเผชิญกับความท้าทายในการสร้างสมดุลระหว่างผลประโยชน์และค่านิยมที่แข่งขันกันในการกำหนดนโยบาย การสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนและการกำหนดนโยบายทำให้เกิดความเข้าใจอย่างละเอียดว่าผู้มีบทบาทที่แตกต่างกันและมุมมองที่หลากหลายมีอิทธิพลต่อวาระนโยบายอย่างไร ความรู้จำเป็นสำหรับผู้กำหนดนโยบายที่ต้องการนำทางผลประโยชน์ที่ขัดแย้งกันและทำการตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลรอบด้านซึ่งสะท้อนถึงประโยชน์สาธารณะในวงกว้าง (Stone, 2002)

ประการที่สี่ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม: พลวัตทางสังคม ค่านิยม และลำดับความสำคัญมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนและการกำหนดนโยบายช่วยให้ผู้กำหนดนโยบายปรับตัวเข้ากับภูมิทัศน์ทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยให้ข้อมูลเชิงลึกว่าการสนับสนุนตอบสนองต่อประเด็นปัญหาและความท้าทายที่เกิดขึ้นใหม่อย่างไร ช่วยให้สามารถกำหนดนโยบายที่ปรับเปลี่ยนและตอบสนองได้มากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปของสังคม (Sabatier and Weible, 2014)

ประการที่ห้า ความรับผิดชอบและความโปร่งใส: ความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนและการกำหนดนโยบายมีส่วนทำให้กระบวนการนโยบายมีความโปร่งใส ช่วยให้สามารถระบุแหล่งที่มาของอิทธิพลที่อาจเกิดขึ้น การตรวจสอบแนวทางปฏิบัติในการลوبي และการประเมินว่านโยบายได้รับการกำหนดโดยคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะหรือไม่ ความโปร่งใสนี้ช่วยเพิ่มความรับผิดชอบในการกำกับดูแล (Lobbying Disclosure Act of 1995, 1995)

สรุปได้ว่าการสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างการผลักดันนโยบายสาธารณะและการกำหนดนโยบายเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการส่งเสริมกระบวนการประชาธิปไตยที่แข็งแกร่ง การปรับปรุงประสิทธิภาพของนโยบาย และสร้างความมั่นใจว่าการกำกับดูแลจะตอบสนองต่อความต้องการและค่านิยมที่หลากหลายของสังคม โดยเป็นรากฐานสำหรับการตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลรอบด้าน การมีส่วนร่วมของสาธารณะ และการปรับปรุงผลลัพธ์นโยบายอย่างต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์การศึกษา

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การตรวจสอบอย่างละเอียดถึงการมีปฏิสัมพันธ์ที่ซับซ้อนและมีพลวัตระหว่างการผลักดันนโยบายสาธารณะและกระบวนการกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์รวมถึงการวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ในรูปแบบต่าง ๆ ของการผลักดันนโยบายสาธารณะ ทำความเข้าใจว่าการสนับสนุนมีอิทธิพลต่อภูมิทัศน์การกำหนดนโยบายอย่างไร และการประเมินผลกระทบซึ่งกันและกันของการกำหนดนโยบายต่อความพยายามในการสนับสนุน นอกจากนี้ การทบทวนยังมุ่งค้นหาปัจจัยกำหนดที่สำคัญของการผลักดันนโยบายที่ประสบความสำเร็จ การสำรวจบทบาทของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โครงสร้างสถาบัน และกลยุทธ์การสื่อสารในการกำหนดผลลัพธ์ของนโยบาย บทความนี้มุ่งหวังที่จะให้ข้อมูลเชิงลึกโดยละเอียดเกี่ยวกับความสัมพันธ์หลายแง่มุมระหว่างการสนับสนุนและการกำหนดนโยบาย ผ่านการตรวจสอบวรรณกรรมและกรณีศึกษาที่มีอยู่อย่างครอบคลุม โดยนำเสนอทรัพยากรที่มีคุณค่าสำหรับผู้กำหนดนโยบาย ผู้สนับสนุน และนักวิชาการในสาขานั้น

กรอบแนวคิดการศึกษา

1. นิยามการผลักดันการกำหนดนโยบายสาธารณะ (Defining public policy advocacy) การผลักดันนโยบายสาธารณะ เป็นแนวคิดที่หลากหลายซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสังคมประชาธิปไตย ครอบคลุมกิจกรรมต่างๆ ที่มุ่งเป้าไปที่การมีอิทธิพลต่อการกำหนด การนำไปปฏิบัติ หรือการปรับเปลี่ยนนโยบายภายในพื้นที่สาธารณะ

โดยแก่นแท้แล้ว การผลักดันนโยบายสาธารณะเกี่ยวข้องกับความพยายามในการพัฒนาสาเหตุเฉพาะ แสดงความคิดเห็น และระดมการสนับสนุนเพื่อผลลัพธ์ของนโยบายที่เฉพาะเจาะจง โดยครอบคลุมกิจกรรมต่างๆ ตั้งแต่การสร้างความตระหนักรู้ไปจนถึงการมีส่วนร่วมโดยตรงกับผู้กำหนดนโยบาย (Sabatier and Weible, 2014)

การผลักดันนโยบายสาธารณะเกี่ยวข้องกับการนำทางเชิงกลยุทธ์ของกระบวนการภาครัฐและการระดมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลายเพื่อกำหนดนโยบายสาธารณะ การสนับสนุนครอบคลุมมากกว่าแค่การแสดงความคิดเห็น เป็นความพยายามเชิงรุกและเป็นระบบในการโน้มน้าวผู้มีอำนาจตัดสินใจ โดยมักมุ่งเป้าไปที่หน่วยงานนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายบริหาร จุดยืนเชิงรุกนี้แยกความแตกต่างจากการแสดงออกทางการเมืองในรูปแบบที่ไม่ได้ตอบ โดยเน้นถึงความตั้งใจและลักษณะการมุ่งเน้นเป้าหมาย (Kollman, 1998)

การผลักดันนโยบายสาธารณะดำเนินการภายใต้กรอบที่รับทราบถึงความซับซ้อนของกระบวนการกำหนดนโยบาย โดยเกี่ยวข้องกับการวางเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ ความเข้าใจในโครงสร้างทางการเมือง และการตระหนักถึงบริบททางสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมที่เป็นตัวกำหนดการตัดสินใจเชิงนโยบาย ผู้ให้การสนับสนุนสำรวจภูมิทัศน์ที่ซับซ้อนนี้ด้วยวิธีการต่างๆ รวมถึงการลอบบี้ การระดมพลระดับรากหญ้า การรณรงค์ผ่านสื่อ และการสร้างแนวร่วม (Bardach and Patashnik, 2015)

กระบวนการสนับสนุนมีลักษณะเฉพาะคือการแสวงหาการเปลี่ยนแปลงนโยบายในนามของผลประโยชน์ เขตเลือกตั้ง หรือสาเหตุเฉพาะ อาจเกี่ยวข้องกับการผลักดันให้มีการนำนโยบายใหม่มาใช้ การแก้ไขนโยบายที่มีอยู่ หรือการป้องกันการเปลี่ยนแปลงนโยบายที่ถือว่าไม่เอื้ออำนวย การมีส่วนร่วมในกระบวนการนี้ ผู้สนับสนุนพยายามที่จะมีอิทธิพลต่อวาระนโยบายและการตัดสินใจ ซึ่งมีส่วนช่วยในการวิวัฒนาการอย่างต่อเนื่องของนโยบายสาธารณะเพื่อตอบสนองต่อความต้องการและความท้าทายของสังคม (Heaney and Lorenzoni, 2017)

สรุปได้ว่า การกำหนดนโยบายสาธารณะเกี่ยวข้องกับการตระหนักถึงศักยภาพในการเปลี่ยนแปลงภายในระบบประชาธิปไตย เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นและมีเป้าหมายซึ่ง

พยายามกำหนดกฎเกณฑ์และข้อบังคับในการปกครองสังคม ด้วยเหตุนี้ การทำความเข้าใจมิติของการผลักดันนโยบายสาธารณะจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้กำหนดนโยบาย นักวิชาการ และผู้ปฏิบัติงานที่ต้องการเข้าใจความซับซ้อนของธรรมาภิบาลในระบอบประชาธิปไตย และแนวทางที่ผลประโยชน์ของสังคมมีความชัดเจนและก้าวหน้า

2. กระบวนการกำหนดนโยบาย (the policy-making process)

กระบวนการกำหนดนโยบายเป็นความพยายามที่ซับซ้อนแต่จำเป็น ซึ่งเป็นส่วนสำคัญต่อระบบธรรมาภิบาลและประชาธิปไตยที่มีประสิทธิภาพ กระบวนการกำหนดนโยบายเกี่ยวข้องกับการระบุ การกำหนด การยอมรับ การนำไปปฏิบัติ และการประเมินนโยบายที่ออกแบบมาเพื่อแก้ไขปัญหาสังคม นักวิชาการและผู้ปฏิบัติงานใช้กรอบทางทฤษฎีที่หลากหลายเพื่อวิเคราะห์ความซับซ้อนของกระบวนการนี้ และให้ความกระจ่างเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเชิงนโยบาย (Sabatier and Weible, 2014)

กระบวนการกำหนดนโยบายจะเริ่มต้นด้วยการกำหนดวาระการประชุม โดยที่ประเด็นต่างๆ จะต้องได้รับความสนใจจากผู้กำหนดนโยบาย ผู้มีบทบาทต่างๆ รวมถึงกลุ่มผลประโยชน์ ผู้สนับสนุน และเจ้าหน้าที่ของรัฐ แข่งขันกันเพื่อโน้มน้าวประเด็นที่ได้รับความสนใจ พลวัตของการกำหนดวาระการประชุมได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งกำหนดลำดับความสำคัญของผู้กำหนดนโยบาย (Kingdon, 2014; Dunn, 2017; Howlett, Ramesh and Perl, 2009; Pressman and Wildavsky, 1973; Bardach and Patashnik, 2015)

โดยสรุป การทำความเข้าใจกระบวนการกำหนดนโยบายจำเป็นต้องมีการตรวจสอบขั้นตอน พลวัต และปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างครอบคลุม นักวิชาการใช้มุมมองทางทฤษฎีที่หลากหลายเพื่อวิเคราะห์ว่านโยบายเกิดขึ้น พัฒนา และส่งผลกระทบต่อสังคมอย่างไร ความเข้าใจนี้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้กำหนดนโยบาย นักวิจัย และประชาชนในการให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับกลไกที่กำหนดนโยบายที่ควบคุมสังคมของเรา

3. มุมมองทางทฤษฎีเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนและการกำหนดนโยบาย (Theoretical perspectives on the relationship between advocacy and policy making)

การทำความเข้าใจความสัมพันธ์ที่

ซับซ้อนระหว่างการสนับสนุนและการกำหนดนโยบายจำเป็นต้องอาศัยการสำรวจมุมมองทางทฤษฎีต่าง ๆ ที่ให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับพลวัต กลไก และผลลัพธ์ของการปฏิสัมพันธ์นี้

3.1 กรอบแนวร่วมสนับสนุน (Advocacy Coalition Framework

(ACF): กรอบแนวร่วมสนับสนุนซึ่งพัฒนาโดย Sabatier และ Jenkins-Smith (1993) วางตัวว่าผู้มีบทบาทที่มีความเชื่อและความชอบด้านนโยบายร่วมกันจะจัดตั้งแนวร่วมเพื่อมีอิทธิพลต่อกระบวนการนโยบาย แนวร่วมสนับสนุนมีลักษณะเฉพาะด้วยชุดความเชื่อพื้นฐานร่วมกัน และสมาชิกภายในแนวร่วม ร่วมมือกันเพื่อส่งเสริมนโยบายที่พวกเขาชื่นชอบ ACF เน้นบทบาทของระบบความเชื่อ การเรียนรู้ และผลตอบรับด้านนโยบายในการกำหนดความพยายามในการสนับสนุนและมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงนโยบายเมื่อเวลาผ่านไป (Sabatier and Weible, 2014)

3.2 ตัวแบบพหุกระแส (Multiple Streams Framework (MSF):

กรอบการทำงาน Multiple Streams ซึ่งแนะนำโดย Kingdon (1984) ชี้ให้เห็นว่าการบรรจบกันของการรับรู้ปัญหา ข้อเสนอแนะนโยบาย และโอกาสทางการเมือง ทำให้เกิด "หน้าต่างนโยบาย" ซึ่งนโยบายมีศักยภาพที่จะนำมาใช้ การสนับสนุนมีบทบาทสำคัญในการดึงความสนใจไปที่ปัญหาและแนวทางแก้ไขเฉพาะ ซึ่งมีส่วนช่วยในการจัดแนวกระแสเหล่านี้ และเพิ่มโอกาสในการนำนโยบายไปใช้ MSF เน้นย้ำถึงความสำคัญของช่วงเวลา การกำหนดวาระการประชุม และบริบททางการเมืองในการทำความเข้าใจผลกระทบของการสนับสนุนต่อการกำหนดนโยบาย (Kingdon, 2014)

3.3 ทฤษฎีสอดุลแบบเว้นวรรค (Punctuated Equilibrium Theory

(PET): Punctuated Equilibrium Theory เสนอโดย Baumgartner และ Jones (1993) เสนอแนะว่า กระบวนการทางนโยบายมีลักษณะเฉพาะคือความมั่นคงที่มีระยะเวลายาวนาน คั่นด้วยการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาสั้นๆ ความพยายามในการสนับสนุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดเวลาอย่างมีกลยุทธ์ ในช่วงเครื่องหมายวรรคตอน อาจมีผลกระทบต่อผลลัพธ์ของนโยบายอย่างไม่สมส่วน PET เน้นย้ำถึงบทบาทของการผูกขาดนโยบาย การมุ่งเน้นกิจกรรม และการสนับสนุน

ในการอธิบายเสถียรภาพของนโยบายและการเปลี่ยนแปลงเมื่อเวลาผ่านไป (Baumgartner and Jones, 2009)

3.4 สามเหลี่ยมเหล็กและเครือข่ายปัญหา (Iron Triangle and Issue Networks): โมเดล Iron Triangle และ Issue Networks เน้นบทบาทของกลุ่มผู้สนับสนุนในการกำหนดการตัดสินใจเชิงนโยบายผ่านความสัมพันธ์กับผู้กำหนดนโยบายและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ สามเหลี่ยมเหล็กมีลักษณะเป็นพันธมิตรอย่างใกล้ชิดระหว่างกลุ่มผลประโยชน์ หน่วยงานราชการ และคณะกรรมการรัฐสภา เน้นย้ำถึงการรวมตัวกันของกลุ่มเหล่านี้ในการกำหนดนโยบาย ในทางตรงกันข้าม Issue Networks เสนอโดย Cobb และ Elder (1972) ขยายขอบเขตโดยตระหนักถึงเครือข่ายของผู้มีบทบาทที่กระจุกกระจายมากขึ้นที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ของนโยบาย ทั้งสองโมเดลเน้นย้ำถึงความสำคัญของกลุ่มผู้สนับสนุนในการนำทางเครือข่ายนโยบายเพื่อโน้มน้าวผู้มีอำนาจตัดสินใจ (Cobb and Elder, 1972; Salisbury, 1969)

3.5 การสร้างสังคมของประชากรเป้าหมาย (Social Construction of Target Populations): มุมมองนี้ ซึ่งอธิบายโดย Schneider และ Ingram (1993) มุ่งเน้นไปที่วิธีที่กลุ่มผู้สนับสนุนมีส่วนช่วยในการสร้างสังคมของประชากรเป้าหมายและมีอิทธิพลต่อการตอบสนองนโยบาย สนับสนุนกรอบประเด็นโดยการกำหนดปัญหาและกำหนดรูปแบบการรับรู้ของประชากรที่ได้รับผลกระทบ ด้วยการวางกรอบประเด็นเชิงกลยุทธ์ในลักษณะที่สอดคล้องกับผู้กำหนดนโยบายและสาธารณะ กลุ่มผู้สนับสนุนสามารถมีอิทธิพลต่อวาระนโยบายและกำหนดรูปแบบกระบวนการกำหนดนโยบายเพื่อตอบสนองความต้องการของประชากรเฉพาะกลุ่ม (Schneider and Ingram, 1993)

สรุปได้ว่า มุมมองทางทฤษฎีเหล่านี้เป็นช่องทางที่นักวิชาการและผู้ปฏิบัติงานสามารถวิเคราะห์และตีความความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนระหว่างการสนับสนุนและการกำหนดนโยบาย แต่ละกรอบการทำงานนำเสนอข้อมูลเชิงลึกที่ไม่ซ้ำใครเกี่ยวกับกลไกที่ขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงนโยบาย โดยเน้นความสำคัญของระบบความเชื่อ

ระยะเวลา เครือข่าย และกรอบในการทำความเข้าใจว่าการสนับสนุนกำหนดรูปแบบผลลัพธ์ของนโยบายอย่างไร

กลยุทธ์ในการผลักดันนโยบายสาธารณะ

1. ประเภทขององค์กรผู้สนับสนุน (Types of advocacy organizations)

องค์กรผู้สนับสนุนมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบายสาธารณะ มีอิทธิพลต่อบรรทัดฐานทางสังคม และสนับสนุนสิทธิของเขตเลือกตั้งต่างๆ ความเข้าใจอย่างละเอียดถี่ถ้วนเกี่ยวกับประเภทขององค์กรผู้สนับสนุนเผยให้เห็นถึงความหลากหลายของผู้มีบทบาทที่มีส่วนร่วมในความพยายามสนับสนุนและขอบเขตของประเด็นที่พวกเขากล่าวถึง

1.1 กลุ่มที่สนใจ: กลุ่มผลประโยชน์หรือที่เรียกว่าองค์กรล็อบบี้ มุ่งเน้นไปที่การเป็นตัวแทนผลประโยชน์ของภาคส่วน อุตสาหกรรม หรือเขตเลือกตั้งที่เฉพาะเจาะจง องค์กรเหล่านี้มีเป้าหมายที่จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเชิงนโยบายและกฎหมายเพื่อสนับสนุนข้อกังวลของสมาชิก กลุ่มผลประโยชน์อาจดำเนินงานในระดับต่าง ๆ รวมถึงระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ หรือระดับนานาชาติ และใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ เช่น การล็อบบี้โดยตรง การสร้างแนวร่วม และการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อพัฒนาวาระการประชุมของตน (Lowery and Gray, 2004)

1.2 องค์กรพัฒนาเอกชน (NGO): NGO เป็นองค์กรอิสระที่ไม่แสวงหาผลกำไรที่ดำเนินงานนอกโครงสร้างของรัฐบาล และมักมุ่งเน้นไปที่ประเด็นความยุติธรรมด้านมนุษยธรรม สิ่งแวดล้อม หรือสังคม องค์กรเหล่านี้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนเพื่อสร้างอิทธิพลต่อนโยบาย สร้างความตระหนักรู้ และระดมการสนับสนุนจากสาธารณะซึ่งมีส่วนสนับสนุนความพยายามในการสนับสนุนให้เป็นประชาธิปไตย และขยายเสียงของกลุ่มชายขอบ (Anheier, 2014)

1.3 องค์กรระดับรากหญ้า: องค์กรผู้สนับสนุนระดับรากหญ้าเกิดขึ้นจากระดับชุมชนท้องถิ่น โดยจัดระเบียบบุคคลเพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงในประเด็นเฉพาะ องค์กรเหล่านี้ใช้ประโยชน์จากพลังรวมของสมาชิกในชุมชนเพื่อกำหนดนโยบายที่ส่งผล

กระทบโดยตรงต่อชีวิตของพวกเขา การรณรงค์ระดมพลเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการเมือง (Jordan and Van Tuijl, 2000)

1.4 สมาคมวิชาชีพ: สมาคมวิชาชีพให้การสนับสนุนในนามของวิชาชีพ อุตสาหกรรม หรือสาขาวิชาเฉพาะ องค์กรเหล่านี้ทำงานเพื่อส่งเสริมผลประโยชน์ มาตรฐาน และสวัสดิการของสมาชิก สมาคมวิชาชีพมีส่วนร่วมในการสนับสนุน การกำหนดกฎระเบียบ มีอิทธิพลต่อมาตรฐานวิชาชีพ และแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับ สาขาของตน (Chamberlain and Hodson, 2015)

1.5 องค์กรสนับสนุนตามประเด็นปัญหา: องค์กรสนับสนุนตามประเด็น ปัญหามุ่งเน้นไปที่การพัฒนาสาเหตุเฉพาะหรือแก้ไขปัญหาสังคมที่เฉพาะเจาะจง องค์กรเหล่านี้สนับสนุนการเปลี่ยนแปลงนโยบายที่เกี่ยวข้องกับประเด็นหลัก ครอบคลุมหัวข้อต่างๆ มากมาย เช่น สิทธิพลเมือง การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การปฏิรูป การดูแลสุขภาพ หรือการศึกษา องค์กรสนับสนุนตามประเด็นปัญหามักจะให้การ ผสมผสานระหว่างการวิจัย การรณรงค์สร้างความตระหนักรู้ของสาธารณะ (DeLeon, 1988)

สรุปได้ว่า การทำความเข้าใจภูมิทัศน์ที่หลากหลายขององค์กรสนับสนุนถือเป็น สิ่งสำคัญสำหรับการทำความเข้าใจเครือข่ายที่ซับซ้อนของผู้มีบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการ กำหนดนโยบายสาธารณะ องค์กรเหล่านี้มีส่วนสนับสนุนลักษณะพหุนิยมของสังคม ประชาธิปไตยโดยจัดให้มีช่องทางในการแสดงความคิดเห็นและมุมมองที่หลากหลายใน กระบวนการกำหนดนโยบาย

2. วิธีการและเครื่องมือสนับสนุน (Advocacy methods and tools)

องค์กรสนับสนุนใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลายเพื่อโน้มน้าวนโยบายอย่างมี ประสิทธิภาพ กำหนดทิศทางความคิดเห็นของประชาชน และดึงความสนใจไปที่ ประเด็นของพวกเขา การทำความเข้าใจกลยุทธ์เหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญในการเพิ่ม ผลกระทบของความพยายามสนับสนุนในภูมิทัศน์ที่ซับซ้อนของนโยบายสาธารณะ

2.1 การลوبي่ง: การลوبي่งเป็นวิธีการสนับสนุนแบบดั้งเดิมและเป็นที่ยอมรับ อย่างกว้างขวาง โดยเกี่ยวข้องกับการสื่อสารโดยตรงกับผู้กำหนดนโยบายเพื่อมีอิทธิพล

ต่อการตัดสินใจทางกฎหมาย วิธีการนี้รวมถึงการพบปะกับสมาชิกสถานิติบัญญัติ การแสดงคำให้การของผู้เชี่ยวชาญ และการมีส่วนร่วมในการอภิปรายเพื่อกำหนดนโยบาย นักลอบบี้มักมีบทบาทสำคัญในการสื่อสารถึงผลประโยชน์ในองค์กรของตน และถ่ายทอดข้อมูลไปยังผู้กำหนดนโยบาย (Smith, 2000)

2.2 การระดมพลระดับรากหญ้า: การระดมพลระดับรากหญ้าเกี่ยวข้องกับการกระตุ้นบุคคลในระดับชุมชนเพื่อสนับสนุนสาเหตุเฉพาะ องค์กรสนับสนุนใช้ประโยชน์จากความพยายามในระดับรากหญ้าเพื่อสร้างรากฐานของการสนับสนุน จัดการชุมนุม และให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการสนับสนุน การระดมพลระดับรากหญ้าช่วยเพิ่มการมองเห็นและผลกระทบของการรณรงค์สนับสนุนโดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง และสร้างความรู้สึกถึงอิทธิพลโดยรวม (Jordan and Maloney, 1997)

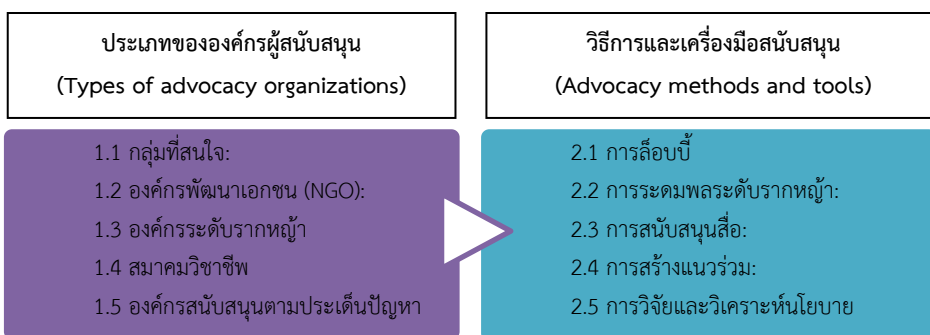
2.3 การสนับสนุนสื่อ: การสนับสนุนสื่อมุ่งเน้นไปที่การกำหนดวาทกรรมสาธารณะและมีอิทธิพลต่อนโยบายโดยการมีส่วนร่วมเชิงกลยุทธ์กับช่องทางสื่อต่างๆ องค์กรสนับสนุนใช้ข่าวประชาสัมพันธ์ บทวิจารณ์ โซเชียลมีเดีย และการสัมภาษณ์เพื่อเผยแพร่ข้อมูล สร้างความตระหนักรู้ และรวบรวมการสนับสนุนจากสาธารณะ การสนับสนุนสื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการวางกรอบประเด็นต่างๆ มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของประชาชน และการวางหัวข้อเฉพาะไว้ในวาระนโยบาย (Wallack, Dorfman, Jernigan and Themba, 1993)

2.4 การสร้างแนวร่วม: การสร้างแนวร่วมเกี่ยวข้องกับการสร้างพันธมิตรกับองค์กรสนับสนุน กลุ่มผลประโยชน์ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีเป้าหมายร่วมกัน องค์กรสนับสนุนจะเสริมสร้างอิทธิพลโดยรวม รวบรวมทรัพยากร และขยายผลกระทบต่อนักกำหนดนโยบายโดยการรวมพลังเข้าด้วยกัน ส่งเสริมแนวทางการทำงานร่วมกันในการสนับสนุนที่เสริมสร้างความพยายามในการสนับสนุนโดยรวม (Sabatier and Weible, 2007)

2.5 การวิจัยและวิเคราะห์นโยบาย: การวิจัยและวิเคราะห์นโยบายที่เข้มงวดทำหน้าที่เป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับองค์กรสนับสนุนเพื่อยืนยันจุดยืนของตนและมี

อิทธิพลต่อการตัดสินใจเชิงนโยบาย ด้วยการดำเนินการวิจัยอย่างละเอียด และการนำเสนอข้อมูลแก่ผู้กำหนดนโยบาย องค์กรสนับสนุนจะเสริมสร้างความน่าเชื่อถือและมี ส่วนช่วยในการอธิบายนโยบายอย่างรอบรู้ การวิเคราะห์นโยบายมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเน้นถึงผลกระทบของนโยบายที่เสนอและเสนอทางเลือกอื่น (Dunn, 2017)

สรุปได้ว่า วิธีการและเครื่องมือสนับสนุนเหล่านี้มักถูกนำมาใช้ร่วมกันเพื่อ สร้างกลยุทธ์การสนับสนุนที่ครอบคลุม การผสมผสานระหว่างการใช้สื่อโดยตรง กับผู้กำหนดนโยบาย การระดมการสนับสนุนระดับรากหญ้า การใช้สื่อเชิงกลยุทธ์ การ สร้างแนวร่วม และการวิจัยนโยบายตามหลักฐานเชิงประจักษ์ จะช่วยเพิ่มประสิทธิผล ของการรณรงค์สนับสนุนและมีส่วนช่วยให้บรรลุผลลัพธ์เชิงนโยบายที่จับต้องได้

รูปที่ 1 กลยุทธ์ในการผลักดันนโยบายสาธารณะ

3. กรณีศึกษาที่แสดงให้เห็นกลยุทธ์การสนับสนุนที่มีประสิทธิผล (Case studies illustrating effective advocacy strategies) การตรวจสอบกรณีศึกษาเกี่ยวกับกลยุทธ์การสนับสนุนที่ประสบความสำเร็จจะให้ข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณค่าเกี่ยวกับแนวทางและยุทธวิธีหลากหลายที่องค์กรต่างๆ ใช้เพื่อบรรลุการเปลี่ยนแปลงนโยบายที่มีความหมาย ต่อไปนี้เป็นกรณีศึกษา 5 กรณีตัวอย่างที่เน้นกลยุทธ์การสนับสนุนที่มีประสิทธิผล

3.1 การสนับสนุนการควบคุมยาสูบ: ขบวนการควบคุมยาสูบทั่วโลกเป็นตัวอย่างที่โดดเด่นของกลยุทธ์การสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพ องค์การต่างๆ เช่น Campaign for Tobacco-Free Kids ได้ใช้วิธีการที่หลากหลาย ผสมผสานการระดมมวลชนระดับรากหญ้า การสนับสนุนสื่อ และการวิจัยเชิงนโยบาย การเคลื่อนไหวดังกล่าวประสบความสำเร็จในการมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของประชาชน ล็อบบี้ให้มีนโยบายควบคุมยาสูบที่ครอบคลุม และตีกรอบการสูบบุหรี่เป็นปัญหาด้านสาธารณสุข การใช้มาตรการต่างๆ เช่น ป้ายคำเตือนแบบกราฟิกและข้อจำกัดในการโฆษณาสูบสะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบของกลยุทธ์การสนับสนุนเหล่านี้ (Campaign for Tobacco-Free Kids, 2021)

3.2 การสนับสนุนความเท่าเทียมกันในการแต่งงาน: การเคลื่อนไหวเพื่อความเท่าเทียมกันในการแต่งงานเป็นกรณีศึกษาที่น่าสนใจในการเปลี่ยนแปลงบรรทัดฐานทางสังคมผ่านการสนับสนุนองค์กรต่างๆ เช่น Human Rights Campaign ใช้กลยุทธ์ทางกฎหมาย และการสร้างแนวร่วมร่วมกันเพื่อสนับสนุนสิทธิของชุมชน LGBTQ+ การเคลื่อนไหวนี้ประสบความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงนโยบายที่สำคัญ โดยตีกรอบการตัดสินใจของศาลครั้งสำคัญและชัยชนะทางกฎหมาย (Human Rights Campaign, 2021) ด้วยการวางกรอบความเสมอภาคในการแต่งงานเป็นเรื่องของสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานและใช้ประโยชน์จากวิธีการสนับสนุนที่หลากหลาย

3.3 การสนับสนุนด้านสิ่งแวดล้อม: ความสำเร็จของการรณรงค์ด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อต่อต้านท่อส่งก๊าซ Keystone XL แสดงให้เห็นถึงกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพในการมีอิทธิพลต่อนโยบายพลังงานและสิ่งแวดล้อม กลุ่มผู้สนับสนุนรวมถึง 350.org มีส่วนร่วมในการจัดระเบียบระดับรากหญ้า การดำเนินการโดยตรง และการสนับสนุนสื่อเพื่อสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับไปป์ไลน์ การรณรงค์ดังกล่าววางกรอบปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพในแง่ของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และได้รับการสนับสนุนจากสาธารณะ ซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจเชิงนโยบายที่ทำให้โครงการต้องหยุดชะงักในที่สุด (350.org, 2021)

3.4 การสนับสนุนการควบคุมอาวุธปืน: องค์กรที่สนับสนุนการควบคุมอาวุธปืน เช่น Moms Demand Action ได้ใช้การผสมผสานระหว่างการระดมพลระดับรากหญ้า การเล่าเรื่องของผู้รอดชีวิต และความร่วมมือเชิงกลยุทธ์เพื่อมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเชิงนโยบาย ด้วยการใช้ประโยชน์จากเสียงของผู้รอดชีวิต การใช้แพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย และมีส่วนร่วมในการรณรงค์สนับสนุนแบบกำหนดเป้าหมาย องค์กรเหล่านี้มีส่วนในการเปลี่ยนแปลงนโยบายในระดับรัฐและรัฐบาลกลาง ความสำเร็จรวมถึงการผ่านกฎหมายชงแดงและการเพิ่มความตระหนักรู้ของสาธารณชนเกี่ยวกับการป้องกันความรุนแรงของปืน (Moms Demand Action, 2021)

3.5 การสนับสนุนการเข้าถึงการดูแลสุขภาพ: การรณรงค์สนับสนุนพระราชบัญญัติการดูแลสุขภาพไม่แพง (ACA) เป็นตัวอย่างของความพยายามที่ประสบความสำเร็จในการกำหนดนโยบายการดูแลสุขภาพ องค์กรสนับสนุน รวมถึง Families USA ใช้การสนับสนุนสื่อ การเล่าเรื่อง และการสร้างแนวร่วมเพื่อสนับสนุนการขยายการเข้าถึงการดูแลสุขภาพ ด้วยการเน้นย้ำถึงผลกระทบของมนุษย์จากการขาดการเข้าถึง การวางกรอบประเด็นนี้เป็นเรื่องของความยุติธรรมทางสังคม และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลาย การรณรงค์ดังกล่าวมีส่วนช่วยให้มีการผ่าน ACA ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของกฎหมายด้านการดูแลสุขภาพ (Families USA, 2021)

ดังนั้นกรณีศึกษาเหล่านี้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการนำแนวทางการสนับสนุนที่ครอบคลุมและปรับเปลี่ยนได้มาใช้ กลยุทธ์การรณรงค์ที่ประสบความสำเร็จมักเกี่ยวข้องกับการผสมผสานวิธีการต่างๆ ที่ปรับให้เหมาะกับบริบทและประเด็นปัญหาเฉพาะที่เกิดขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นถึงลักษณะเชิงพลวัตและเชิงกลยุทธ์ของการสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพ

อิทธิพลของการผลักดันนโยบายสาธารณะต่อกระบวนการกำหนดนโยบาย

1. การตรวจสอบผลกระทบของการสนับสนุนต่อการกำหนดวาระนโยบาย: การสนับสนุนมีบทบาทสำคัญในการกำหนดวาระนโยบายโดยมีอิทธิพลต่อประเด็นที่ได้รับความสนใจจากผู้กำหนดนโยบายและสาธารณชน การตรวจสอบผลกระทบของ

การสนับสนุนต่อการกำหนดวาระนโยบายเกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจว่าความพยายามสนับสนุนมีส่วนช่วยในการระบุการจัดลำดับความสำคัญ และการวางกรอบของประเด็นต่าง ๆ ภายในภูมิทัศน์ทางการเมืองได้อย่างไร

1.1 การระบุปัญหาและการวางกรอบ: องค์กรสนับสนุนมีส่วนร่วมในการกำหนดวาระนโยบายโดยการระบุและกำหนดกรอบประเด็นต่างๆ ในลักษณะที่สอดคล้องกับผู้กำหนดนโยบายและสาธารณชน ผ่านการวิจัย การเล่าเรื่อง และการสื่อสารเชิงกลยุทธ์ โดยผู้สนับสนุนจะกำหนดวิธีที่ผู้กำหนดนโยบายรับรู้และจัดลำดับความสำคัญ โดยส่งผลต่อว่าพวกเขาจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของวาระนโยบายหรือไม่ (Kingdon, 2014)

1.2 ความคิดเห็นของประชาชนและการระดมพล: การสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพจะระดมความคิดเห็นของประชาชน สร้างแรงกดดันต่อผู้กำหนดนโยบายให้แก้ไขปัญหาบางอย่าง ด้วยการมีส่วนร่วมในการระดมมวลชนระดับรากหญ้า การรณรงค์ทางสื่อ และการริเริ่มการรับรู้ของสาธารณะ การระดมมวลชนเป็นพลังอันทรงพลังในการโน้มน้าวผู้กำหนดนโยบายให้รวมประเด็นเฉพาะต่างๆ ไว้ในวาระนโยบาย เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการเลือกตั้งตอบสนองต่อข้อกังวลของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Burstein, 2003)

1.3 การลobbies และการมีส่วนร่วมโดยตรง: องค์กรสนับสนุนมีส่วนร่วมในการลobbiesโดยตรงเพื่อนำประเด็นเฉพาะมาสู่แถวหน้าของผู้กำหนดนโยบาย ผู้สนับสนุนจะสื่อสารถึงความสำคัญของประเด็นต่าง ๆ และเสนอแนวทางแก้ไขผ่านการประชุม การพิจารณาคดี และการปรึกษาหารือ การลobbiesสามารถมีอิทธิพลอย่างยิ่งในการกำหนดวาระการประชุม (Baumgartner and Jones, 1993)

1.4 ผู้ประกอบการนโยบาย: แนวคิดของการเป็นผู้ประกอบการเชิงนโยบายเน้นย้ำถึงบทบาทของบุคคลหรือองค์กรในการส่งเสริมแนวทางแก้ไขปัญหาเชิงนโยบายที่เฉพาะเจาะจงและผลักดันพวกเขาเข้าสู่วาระนโยบาย ผู้สนับสนุนทำหน้าที่เป็นผู้ประกอบการด้านนโยบายโดยสนับสนุนแนวคิดเชิงนวัตกรรม เสนอวิธีแก้ไขปัญหา และทำงานเพื่อรับการสนับสนุนจากผู้กำหนดนโยบาย ผู้ประกอบการด้านนโยบายที่

ประสบความสำเร็จสามารถนำไปสู่การนำนโยบายใหม่มาใช้หรือการปรับเปลี่ยนนโยบายที่มีอยู่ (Kingdon, 2014)

1.5 การสร้างแนวร่วมเชิงยุทธศาสตร์: องค์กรสนับสนุนมักจะจัดตั้งแนวร่วมเพื่อขยายผลกระทบต่อการกำหนดวาระนโยบาย โดยการร่วมมือกับองค์กรที่มีใจเดียวกัน กลุ่มผลประโยชน์ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้สนับสนุนจะเพิ่มอิทธิพลโดยรวมของพวกเขา การสร้างแนวร่วมเชิงยุทธศาสตร์ช่วยให้ผู้สนับสนุนรวบรวมทรัพยากร แบ่งปันความเชี่ยวชาญ และนำเสนอแนวร่วมที่เป็นเอกภาพเมื่อผลักดันให้ประเด็นบางประเด็นได้รับการจัดลำดับความสำคัญในการอภิปรายเชิงนโยบาย (Sabatier and Weible, 2007)

สรุปได้ว่า ผลกระทบของการสนับสนุนต่อการกำหนดวาระนโยบายมีหลายแง่มุม ซึ่งเกี่ยวข้องกับความพยายามเชิงกลยุทธ์ในการระบุ วางกรอบ และจัดลำดับความสำคัญของประเด็นต่าง ๆ ผู้สนับสนุนสำรวจภูมิทัศน์ทางการเมืองโดยระดมการสนับสนุนจากสาธารณะ มีส่วนร่วมโดยตรงกับผู้กำหนดนโยบาย และกำหนดกรอบข้อความอย่างมีกลยุทธ์ การทำความเข้าใจพลวัตของการกำหนดวาระการประชุมถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับองค์กรสนับสนุนที่ต้องการกำหนดวาระนโยบายอย่างมีประสิทธิภาพและขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงนโยบายที่มีความหมาย

2. การวิเคราะห์บทบาทของผู้สนับสนุนในการกำหนดกระบวนการนิติบัญญัติ (Analyzing advocacy's role in shaping legislative processes) การสนับสนุนมีบทบาทสำคัญในการมีอิทธิพลต่อกระบวนการนิติบัญญัติ ซึ่งมีส่วนช่วยในการกำหนด การแก้ไข และการผ่านกฎหมาย ผลกระทบของการสนับสนุนต่อกระบวนการทางกฎหมายสามารถตรวจสอบได้ผ่านมิติสำคัญหลายประการ

2.1 ตั้งหมายกำหนดการ: องค์กรสนับสนุนมีส่วนร่วมในกระบวนการนิติบัญญัติโดยมีอิทธิพลต่อการกำหนดวาระการประชุม ผ่านการวิจัย การรณรงค์สร้างความตระหนักรู้ของสาธารณะ และการมีส่วนร่วมโดยตรงกับผู้กำหนดนโยบาย สนับสนุนการทำงานเพื่อวางประเด็นเฉพาะไว้ในวาระทางกฎหมาย โดยการวางกรอบ

ประเด็นต่างๆ ว่าเป็นข้อกังวลเร่งด่วนที่ต้องการความสนใจทางกฎหมาย (Baumgartner and Jones, 2002)

2.2 การกำหนดนโยบายและการแก้ไข: การสนับสนุนมีอิทธิพลต่อการพัฒนา และการปรับเปลี่ยนนโยบายโดยการให้ข้อมูล ความเชี่ยวชาญ และแนวทางแก้ไข ทางเลือก องค์กรสนับสนุนนำเสนอข้อมูล การสนับสนุนที่มีประสิทธิผลช่วยให้แน่ใจว่า มุมมองที่หลากหลายได้รับการพิจารณาในกระบวนการนิติบัญญัติ (Weissert and Weissert, 2017)

2.3 การระดมพลและการสนับสนุนสาธารณะ: การสนับสนุนระดมการ สนับสนุนจากสาธารณะ สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยสำหรับการดำเนินการด้าน กฎหมาย ด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนผ่านการณรงค์ระดับรากหญ้า คำร้อง และ โครงการริเริ่มเพื่อสร้างความตระหนักรู้ของสาธารณะ การสนับสนุนจากสาธารณะ สามารถโน้มน้าวให้สมาชิกสภานิติบัญญัติสนับสนุนหรือสนับสนุนร่างกฎหมายบางฉบับ โดยตระหนักถึงความสำคัญของการตอบสนองต่อข้อกังวลของร่างกฎหมาย (Sabatier and Jenkins-Smith, 1993)

2.4 การลوبيและการมีส่วนร่วมโดยตรง: การมีส่วนร่วมโดยตรงกับฝ่ายนิติ บัญญัติผ่านการลوبيถือเป็นรากฐานสำคัญของผลกระทบของการสนับสนุนต่อ กระบวนการทางกฎหมาย การลوبيสามารถอำนวยความสะดวกในการรวมมุมมองที่ ขั้วเคลื่อนด้วยการสนับสนุนในการอภิปรายทางกฎหมายและการตัดสินใจ (Smith, 2009)

2.5 การสร้างแนวร่วม: องค์กรสนับสนุนมักจะจัดตั้งแนวร่วมเพื่อเพิ่มอิทธิพล ในกระบวนการนิติบัญญัติ ด้วยการร่วมมือกับกลุ่มที่มีความคิดเหมือนกัน พวกเขา รวบรวมทรัพยากร แบ่งปันความเชี่ยวชาญ และนำเสนอแนวร่วมที่เป็นหนึ่งเดียวแก่ ฝ่ายนิติบัญญัติ แนวร่วมสามารถกดดันผู้บัญญัติกฎหมายได้อย่างมาก แสดงให้เห็นถึง การสนับสนุนอย่างกว้างขวางสำหรับนโยบายเฉพาะ และเพิ่มโอกาสที่จะประสบความสำเร็จด้านกฎหมาย (Dür and Mateo, 2019)

2.6 การติดตามและประเมินผล: การสนับสนุนขยายขอบเขตไปไกลกว่าความพยายามทางกฎหมายเบื้องต้นเพื่อครอบคลุมการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจว่าสอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้ ด้วยการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง ผู้ให้การสนับสนุนสามารถมีอิทธิพลต่อการตีความและการประยุกต์ใช้กฎหมาย จัดการกับความท้าทายและช่องว่างที่อาจเกิดขึ้นในกรอบกฎหมาย (Smith and Larimer, 2009)

สรุปได้ว่า ผลกระทบของการสนับสนุนต่อกระบวนการนิติบัญญัติมีหลายแง่มุมครอบคลุมถึงการกำหนดวาระการประชุม การกำหนดนโยบาย การระดมมวลชน การมีส่วนร่วมโดยตรง การสร้างแนวร่วม และการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง อิทธิพลที่มีซึ่งกันและกันระหว่างการสนับสนุนและกระบวนการทางกฎหมายเน้นย้ำถึงบทบาทสำคัญที่การสนับสนุนมีบทบาทในการกำหนดกฎหมายและนโยบายที่ควบคุมสังคม

แนวโน้มในอนาคตและผลกระทบในการผลักดันนโยบายสาธารณะ

ในขณะที่การผลักดันนโยบายสาธารณะยังคงมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แนวโน้มที่เกิดขึ้นหลายประการกำลังกำหนดรูปแบบใหม่ และมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนและการกำหนดนโยบาย การเปลี่ยนแปลงที่คาดการณ์ไว้มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อผู้กำหนดนโยบาย ผู้สนับสนุน และนักวิชาการ

1. การบูรณาการการสนับสนุนทางดิจิทัลและเทคโนโลยี: การเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลกำลังปฏิวัติความพยายามในการสนับสนุน แพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย การวิเคราะห์ข้อมูล และเครื่องมือสื่อสารดิจิทัลช่วยให้ผู้สนับสนุนเข้าถึงและมีส่วนร่วมอย่างไม่เคยมีมาก่อน แนวโน้มในอนาคตแนะนำให้เน้นไปที่แคมเปญสนับสนุนที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีมากขึ้น ช่วยให้ผู้สนับสนุนเชื่อมต่อกับผู้ชมในวงกว้างขึ้นและระดมการสนับสนุนแบบเรียลไทม์ (Chadwick, 2013)

2. ความร่วมมือระดับโลกและข้ามภาคส่วน: การสนับสนุนมีความเชื่อมโยงกันมากขึ้นในระดับโลก โดยประเด็นต่างๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สิทธิมนุษยชน และสุขภาพโลก จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือข้ามพรมแดนและภาคส่วนต่างๆ

แนวโน้มในอนาคตบ่งชี้ถึงการเพิ่มขึ้นของความร่วมมือข้ามภาคส่วน โดยที่ผู้สนับสนุนจากหลากหลายสาขาทำงานร่วมกันเพื่อจัดการกับความท้าทายที่ซับซ้อนและเชื่อมโยงถึงกัน (Keck and Sikkink, 1998)

3. การตัดสินใจที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล: การใช้ข้อมูลเพื่อการสนับสนุนตามหลักฐานเชิงประจักษ์คาดว่าจะเพิ่มขึ้น ผู้สนับสนุนจะต้องพึ่งพาการวิเคราะห์ข้อมูลและการวิจัยมากขึ้นเพื่อแจ้งกลยุทธ์ วัตถุประสงค์ และแสดงให้เห็นถึงประสิทธิผลของคำแนะนำนโยบายของตน ผู้กำหนดนโยบายจะได้รับประโยชน์จากข้อมูลเชิงลึกที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูลเพื่อสร้างนโยบายที่มีข้อมูลและตอบสนองมากขึ้น (Ansell and Gash, 2008)

4. การสนับสนุนแบบครอบคลุมและแบบแยกส่วน: แนวโน้มในอนาคตชี้ให้เห็นถึงการให้ความสำคัญกับการสนับสนุนแบบครอบคลุมและแบบแยกส่วนมากขึ้น โดยพิจารณาถึงประสบการณ์และความต้องการของชุมชนที่หลากหลาย ผู้สนับสนุนมีแนวโน้มที่จะใช้แนวทางแบบแยกส่วนมากขึ้นเพื่อจัดการกับธรรมชาติของปัญหาสังคมที่เชื่อมโยงถึงกัน ส่งเสริมการแก้ปัญหาเชิงนโยบายที่ครอบคลุมและเท่าเทียมกันมากขึ้น (Crenshaw, 1989)

5. การกำหนดนโยบายแบบมีส่วนร่วมและการมีส่วนร่วมของประชาชน: มีความต้องการเพิ่มมากขึ้นสำหรับการมีส่วนร่วมของพลเมืองในกระบวนการกำหนดนโยบายที่เพิ่มขึ้น แนวโน้มในอนาคตชี้ไปที่แนวทางการมีส่วนร่วมมากขึ้น โดยที่ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการอภิปรายเชิงนโยบาย ร่วมสร้างแนวทางแก้ไข และทำให้ผู้กำหนดนโยบายมีความรับผิดชอบ เทคโนโลยีจะมีบทบาทสำคัญในการอำนวยความสะดวกในการมีส่วนร่วมของประชาชนในวงกว้าง (Fishkin, 2009)

แนวโน้มในอนาคตและ
ผลกระทบในการผลักดัน
นโยบายสาธารณะ

1. การบูรณาการการสนับสนุนทางดิจิทัลและเทคโนโลยี:
2. ความร่วมมือระดับโลกและข้ามภาคส่วน:
3. การตัดสินใจที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล:
4. การสนับสนุนแบบครอบคลุมและแบบแยกส่วน:
5. การกำหนดนโยบายแบบมีส่วนร่วมและการมีส่วนร่วมของประชาชน:

รูปที่ 2 แนวโน้มในอนาคตและผลกระทบในการผลักดันนโยบายสาธารณะ

ผลกระทบต่อผู้กำหนดนโยบาย ผู้สนับสนุน และนักวิชาการ

สำหรับผู้กำหนดนโยบาย: ผู้กำหนดนโยบายควรคาดการณ์ถึงความจำเป็นในการปรับตัวให้เข้ากับกระบวนการตัดสินใจที่เน้นข้อมูลเป็นศูนย์กลางและมีส่วนร่วมมากขึ้น การมีส่วนร่วมกับแพลตฟอร์มการสนับสนุนดิจิทัล การทำความเข้าใจมุมมองที่หลากหลาย และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลเพื่อกำหนดนโยบายตามหลักฐานเชิงประจักษ์จะเป็นสิ่งสำคัญ

สำหรับผู้สนับสนุน: ผู้สนับสนุนจะต้องยอมรับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี จัดลำดับความสำคัญของการไม่แบ่งแยก และพัฒนาความรู้ด้านข้อมูล ความพยายามในการทำงานร่วมกันและความร่วมมือระดับโลกจะเป็นกุญแจสำคัญในการจัดการกับความท้าทายที่ซับซ้อน ผู้สนับสนุน ควรมุ่งเน้นที่การสร้างความสัมพันธ์กับผู้กำหนดนโยบายที่ส่งเสริมความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมของประชาชน

สำหรับนักวิชาการ: นักวิจัยควรสำรวจผลกระทบของเทคโนโลยีต่อประสิทธิภาพของการสนับสนุน ศึกษาพลวัตของความร่วมมือข้ามภาคส่วน และตรวจสอบความเชื่อมโยงของความพยายามในการสนับสนุน การทำความเข้าใจความสัมพันธ์ที่เปลี่ยนแปลงไประหว่างการสนับสนุนและการกำหนดนโยบายจะนำไปสู่การพัฒนากลยุทธ์และกรอบการทำงานที่มีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตามอนาคตของการผลักดันนโยบายสาธารณะถูกกำหนดด้วยการเปลี่ยนแปลงแบบพลวัตที่ขับเคลื่อนโดยเทคโนโลยี การทำงานร่วมกัน ข้อมูล และไม่แบ่งแยก ผู้กำหนดนโยบาย ผู้สนับสนุน และนักวิชาการมีโอกาสที่จะกำหนดและตอบสนองต่อแนวโน้มเหล่านี้ ซึ่งมีส่วนทำให้เกิดกระบวนการกำหนดนโยบายที่ตอบสนอง เสมอภาค และมีผลกระทบมากขึ้น

องค์ความรู้ใหม่

1. ข้อพิจารณาทางจริยธรรมในการผลักดันนโยบายสาธารณะ (Ethical considerations in public policy advocacy) การผลักดันนโยบายสาธารณะแม้จะเป็นองค์ประกอบสำคัญของสังคมประชาธิปไตย แต่ก็ทำให้เกิดข้อพิจารณาด้าน

จริยธรรมที่องค์กรและบุคคลที่มีส่วนร่วมในการสนับสนุนต้องคำนึงถึง การรับรองหลักปฏิบัติด้านจริยธรรมถือเป็นสิ่งสำคัญในการรักษาความสมบูรณ์ของกระบวนการสนับสนุนและส่งเสริมสภาพแวดล้อมทางนโยบายที่ยุติธรรมและโปร่งใส ข้อพิจารณาด้านจริยธรรมที่สำคัญในการผลักดันนโยบายสาธารณะมีดังนี้

1.1 ความโปร่งใสและการเปิดเผย: การสนับสนุนด้านจริยธรรมต้องมีความโปร่งใสในการเปิดเผยแหล่งเงินทุน ความเกี่ยวข้อง และความขัดแย้งทางผลประโยชน์ที่อาจเกิดขึ้น องค์กรสนับสนุนควรให้ข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับผู้สนับสนุนทางการเงินเพื่อสร้างความไว้วางใจกับสาธารณะและผู้กำหนดนโยบาย ความโปร่งใสส่งเสริมความรับผิดชอบและช่วยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียประเมินแรงจูงใจเบื้องหลังข้อเสนอแนะนโยบายเฉพาะ (Bardach, 2012)

1.2 ความซื่อสัตย์และความถูกต้องในการสื่อสาร: ผู้สนับสนุนด้านจริยธรรมให้ความสำคัญกับความซื่อสัตย์และความถูกต้องในการสื่อสาร การนำเสนอข้อมูลตามความเป็นจริง หลีกเลี่ยงการพูดเกินจริงหรือการบิดเบือน และการให้ข้อโต้แย้งตามหลักฐานถือเป็นสิ่งสำคัญ ผู้กำหนดนโยบายที่ทำให้เข้าใจผิดหรือสาธารณชนสามารถกัดกร่อนความไว้วางใจและลดความน่าเชื่อถือของความพยายามสนับสนุน (Bardach, 2012)

1.3 ความครอบคลุมและการเป็นตัวแทน: การสนับสนุนด้านจริยธรรมเกี่ยวข้องกับการนำเสนอมุมมองที่หลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งมุมมองที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากนโยบายที่เสนอ ผู้สนับสนุนควรมุ่งมั่นที่จะรวมเสียงของประชาชนขอบ เพื่อให้แน่ใจว่าวาระการสนับสนุนจะพิจารณาความต้องการและความสนใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทั้งหมด สิ่งนี้ส่งเสริมความยุติธรรมทางสังคมและหลีกเลี่ยงการตอกย้ำความไม่เท่าเทียมที่มีอยู่ (Lobbying, Advocacy and Social Change, 2014)

1.4 การเคารพกระบวนการประชาธิปไตย: ผู้สนับสนุนควรเคารพกระบวนการและสถาบันประชาธิปไตย การสนับสนุนด้านจริยธรรมเกี่ยวข้องกับระบบประชาธิปไตยมากกว่าที่จะบ่อนทำลายระบบดังกล่าว ซึ่งรวมถึงการเคารพหลักนิติ

ธรรม การปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ และการละเว้นจากยุทธวิธีที่บิดเบือนหรือบิดเบือนการตัดสินใจในระบอบประชาธิปไตย (Bardach, 2012)

1.5 การคุ้มครองความเป็นส่วนตัวและการรักษาความลับ: ผู้สนับสนุนด้านจริยธรรมเคารพความเป็นส่วนตัวและการรักษาความลับของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับความพยายามในการสนับสนุน การปกป้องข้อมูลที่จะเปิดเผยต่อคนอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องจัดการกับเรื่องราวหรือข้อมูลส่วนบุคคลเป็นสิ่งสำคัญ การเคารพสิทธิความเป็นส่วนตัวช่วยรับประกันความเป็นอยู่ที่ดีของผู้ที่มีส่วนร่วมในการรณรงค์ (Lobbying, Advocacy and Social Change, 2014)

1.6 การประเมินผลกระทบระยะยาว: การสนับสนุนด้านจริยธรรมพิจารณาถึงผลกระทบระยะยาวของนโยบายที่เสนอต่อสังคม ผู้สนับสนุนควรประเมินผลที่อาจเกิดขึ้นโดยไม่ตั้งใจและทำงานอย่างแข็งขันเพื่อบรรเทาผลกระทบด้านลบ สิ่งนี้จำเป็นต้องมีความมุ่งมั่นในการกำหนดนโยบายที่มีความรับผิดชอบและความเต็มใจที่จะปรับความพยายามสนับสนุนโดยอิงจากการประเมินที่กำลังดำเนินอยู่ (Bardach, 2012)

1.7 การหลีกเลี่ยงกลวิธีบิดเบือน: ผู้สนับสนุนที่มีจริยธรรมจะละเว้นจากการใช้กลยุทธ์บิดเบือนเพื่อบรรลุเป้าหมาย ซึ่งรวมถึงการหลีกเลี่ยงการเผยแพร่ความกลัว การบงการทางอารมณ์ หรือการแสวงหาผลประโยชน์จากประชากรกลุ่มเปราะบาง ผู้สนับสนุนควรมุ่งเน้นไปที่การนำเสนอข้อโต้แย้งและหลักฐานที่สมเหตุสมผล แทนที่จะอาศัยการบิดเบือนทางอารมณ์ (Lobbying, Advocacy and Social Change, 2014)

1.8 ความรับผิดชอบและการประเมินผล: องค์กรสนับสนุนด้านจริยธรรมถือว่าตนเองรับผิดชอบต่อผลกระทบของตน การสร้างกลไกสำหรับการประเมินภายในและความรับผิดชอบภายนอกช่วยให้แน่ใจว่าความพยายามในการสนับสนุนสอดคล้องกับมาตรฐานทางจริยธรรม การประเมินผลกระทบของการดำเนินการสนับสนุนอย่างสม่ำเสมอช่วยให้สามารถปรับปรุงและปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ได้อย่างต่อเนื่อง (Bardach, 2012)

ดังนั้นการนำข้อพิจารณาด้านจริยธรรมเหล่านี้ไปใช้ต้องอาศัยความมุ่งมั่นต่อความโปร่งใส ยุติธรรม และความซื่อสัตย์ ด้วยการสนับสนุนมาตรฐานทางจริยธรรม ผู้ให้การสนับสนุนมีส่วนทำให้กระบวนการกำหนดนโยบายที่แข็งแกร่งและเชื่อถือได้มากขึ้นซึ่งเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ

2. ความท้าทายที่ผู้สนับสนุนต้องเผชิญในการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเชิงนโยบาย (Challenges faced by advocates in influencing policy decisions) การสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงนโยบายเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและมีพลวัตซึ่งเกี่ยวข้องกับความท้าทายต่างๆ ซึ่งแต่ละอย่างนำเสนออุปสรรคเฉพาะต่อความมีประสิทธิภาพของความพยายามสนับสนุน ส่วนนี้สำรวจความท้าทายสำคัญที่ผู้สนับสนุนต้องเผชิญในการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเชิงนโยบาย

2.1 การต่อต้านและฝ่ายค้านทางการเมือง: ผู้สนับสนุนมักเผชิญกับการต่อต้านและการต่อต้านทางการเมืองอย่างมีนัยสำคัญเมื่อพยายามโน้มน้าวการตัดสินใจเชิงนโยบาย ผู้กำหนดนโยบายซึ่งสอดคล้องกับอุดมการณ์ทางการเมืองที่แตกต่างกันหรือได้รับอิทธิพลจากกลุ่มผลประโยชน์ที่มีอำนาจอาจต่อต้านการเปลี่ยนแปลงที่เสนอ (Sabatier and Weible, 2014)

2.2 ข้อจำกัดด้านทรัพยากร: ทรัพยากรที่จำกัด ทั้งด้านการเงินและองค์กร ถือเป็นความท้าทายที่สำคัญสำหรับผู้สนับสนุน กลุ่มผู้สนับสนุนที่มีขนาดเล็กอาจต้องดิ้นรนเพื่อแข่งขันกับกลุ่มที่ใหญ่กว่าและได้รับการสนับสนุนอย่างดี ข้อจำกัดด้านทรัพยากรอาจจำกัดขอบเขตของการวิจัย การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และกิจกรรมลobbying ซึ่งส่งผลต่อผลกระทบโดยรวมของการรณรงค์ (Keck and Sikkink, 1998)

2.3 กระบวนการนโยบายที่ซับซ้อน: กระบวนการกำหนดนโยบายมักจะซับซ้อนและเกี่ยวข้องกับหลายขั้นตอน โดยแต่ละขั้นตอนนำเสนอความท้าทายที่แตกต่างกันออกไป ผู้สนับสนุนจะต้องพิจารณาโครงสร้างระบบราชการ การทบทวนคณะกรรมการ และขั้นตอนทางกฎหมาย ความซับซ้อนของกระบวนการเหล่านี้สามารถชะลอการเปลี่ยนแปลงนโยบายและจำเป็นต้องมีความเข้าใจที่ซับซ้อนเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของนโยบาย (Birkland, 2005)

2.4 การเข้าถึงผู้มีอำนาจตัดสินใจอย่างจำกัด: การเข้าถึงผู้กำหนดนโยบายถือเป็นความท้าทายอย่างต่อเนื่องสำหรับผู้สนับสนุน การสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีอำนาจตัดสินใจสำคัญเป็นสิ่งสำคัญสำหรับความสำเร็จในการสนับสนุน และอุปสรรคในการเข้าถึงสามารถขัดขวางอิทธิพลที่ผู้สนับสนุนมีต่อกระบวนการกำหนดนโยบาย (Grindle and Thomas, 1991)

2.5 การต่อต้านการเปลี่ยนแปลงและความเฉื่อยของนโยบาย: ผู้กำหนดนโยบายและสถาบันอาจแสดงการต่อต้านการเปลี่ยนแปลง ซึ่งส่งผลให้เกิดความเฉื่อยทางนโยบาย นโยบายที่มีอยู่แม้ว่าจะถือว่าไม่มีประสิทธิผล แต่ก็อาจยังคงมีอยู่เนื่องจาก การต่อต้านของสถาบัน ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือความกลัวว่าจะมี พันเพื่องทางการเมือง ผู้สนับสนุนจะต้องต่อสู้กับการเอาชนะการต่อต้านการเปลี่ยนแปลง และการวางกรอบข้อเสนออย่างมีกลยุทธ์เพื่อจัดการกับข้อกังวลเกี่ยวกับการขัดขวางสภาพที่เป็นอยู่ (Dür and Mateo, 2019)

สรุปได้ว่า การทำความเข้าใจและจัดการกับความท้าทายเหล่านี้ย่อมมี ประสิทธิภาพถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้สนับสนุนในการเพิ่มผลกระทบของความพยายาม ของตนในขอบเขตนโยบาย แม้ว่าความท้าทายแต่ละอย่างจะนำเสนอชุดอุปสรรคที่เป็น เอกลักษณะ แต่แนวทางเชิงกลยุทธ์ที่ครอบคลุมสามารถช่วยผู้สนับสนุนนำทางไปยัง ความซับซ้อนของกระบวนการกำหนดนโยบายได้

3. การสร้างสมดุลระหว่างเป้าหมายการสนับสนุนกับค่านิยมประชาธิปไตย (Balancing advocacy goals with democratic values) การสนับสนุนมีบทบาท สำคัญในสังคมประชาธิปไตยโดยการแสดงความคิดเห็นในมุมมองที่หลากหลายและมี อิทธิพลต่อการตัดสินใจเชิงนโยบาย อย่างไรก็ตาม การสร้างสมดุลระหว่างเป้าหมาย การสนับสนุนกับคุณค่าทางประชาธิปไตยถือเป็นความท้าทายที่ละเอียดอ่อน โดย กำหนดให้ผู้สนับสนุนต้องจัดการกับความตึงเครียดระหว่างการรณรงค์ให้ก้าวหน้าและ การสนับสนุนหลักการประชาธิปไตย

3.1 ความครอบคลุมและการเป็นตัวแทน: ค่านิยมประชาธิปไตยเน้นการไม่ แบ่งแยกและการเป็นตัวแทน เพื่อให้มั่นใจว่าเสียงที่หลากหลายมีส่วนช่วยในการ

ตัดสินใจ ผู้สนับสนุนจะต้องต่อสู้กับความท้าทายในการเป็นตัวแทนผลประโยชน์ของเขตเลือกตั้งของตน ยังคงเปิดรับมุมมองที่หลากหลาย การบรรลุถึงความเท่าเทียมต้องอาศัยความมุ่งมั่นในการเจรจา การทำงานร่วมกัน และการยอมรับมุมมองที่หลากหลายภายในกรอบประชาธิปไตย (Young, 2000)

3.2 ความโปร่งใสและความรับผิดชอบ: การสร้างสมดุลระหว่างเป้าหมายการสนับสนุนกับคุณค่าทางประชาธิปไตยจำเป็นต้องมีความมุ่งมั่นต่อความโปร่งใสและความรับผิดชอบ ผู้สนับสนุนควรมีความโปร่งใสเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ แหล่งเงินทุน และกระบวนการตัดสินใจ ความรับผิดชอบตามระบอบประชาธิปไตยกำหนดให้ผู้สนับสนุนต้องมีส่วนร่วมกับการสาธารณะ ผู้กำหนดนโยบาย และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในลักษณะที่เปิดเผยและซื่อสัตย์ ส่งเสริมความไว้วางใจในกระบวนการประชาธิปไตย (Gutmann and Thompson, 1996)

3.3 การเคารพกระบวนการประชาธิปไตย: ผู้สนับสนุนจะต้องดำเนินการภายในขอบเขตของกระบวนการประชาธิปไตย โดยเคารพขั้นตอนที่กำหนดไว้และหลักนิติธรรม ซึ่งรวมถึงการยึดมั่นในหลักการของกระบวนการทางกฎหมาย การสนับสนุนทางกฎหมาย และการยอมรับอำนาจของสถาบันประชาธิปไตย การสร้างสมดุลระหว่างเป้าหมาย การสนับสนุนด้วยความเคารพต่อกระบวนการประชาธิปไตยทำให้แน่ใจถึงความชอบธรรมของความพยายามสนับสนุนภายในกรอบประชาธิปไตย (Dryzek, 2000)

3.4 การศึกษาของพลเมืองและการตัดสินใจอย่างมีข้อมูล: ค่านิยมประชาธิปไตยเน้นย้ำถึงความสำคัญของพลเมืองที่ได้รับข้อมูลและการศึกษาของพลเมือง ผู้สนับสนุนต้องเผชิญกับความท้าทายที่ไม่เพียงแต่ทำให้ประเด็นของตนก้าวหน้าขึ้นเท่านั้น แต่ยังต้องส่งเสริมความเข้าใจของสาธารณชนในประเด็นต่าง ๆ ด้วย การส่งเสริมการตัดสินใจด้วยข้อมูล จำเป็นต้องมีการสื่อสารที่ชัดเจน ข้อมูลที่เข้าถึงได้ และการมีส่วนร่วมของสาธารณชนในลักษณะที่ส่งเสริมการพิจารณาตามระบอบประชาธิปไตย (Barber, 2003)

3.5 การปรับตัวให้เข้ากับพหุนิยม: ประชาธิปไตยเจริญรุ่งเรืองบนพหุนิยมรองรับมุมมองที่หลากหลายและผลประโยชน์ที่แข่งขันกัน ผู้สนับสนุนการนำทาง

ค่านิยมประชาธิปไตยจะต้องปรับตัวและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของความคิดเห็นสาธารณะ การสร้างสมดุลระหว่างเป้าหมายการสนับสนุนกับพหุนิยมเกี่ยวข้องกับการตระหนักถึงความชอบธรรมของมุมมองที่ขัดแย้งกัน และมีส่วนร่วมในการเจรจาที่สร้างสรรค์เพื่อค้นหาจุดร่วม (Mouffe, 2000)

ดังนั้นการจะบรรลุความสมดุลระหว่างเป้าหมายการสนับสนุนและคุณค่าทางประชาธิปไตยได้นั้น จำเป็นต้องให้ผู้สนับสนุนยอมรับแนวทางที่รอบคอบและมีส่วนร่วม โดยการมีส่วนร่วมในการสนทนาอย่างเปิดเผย การเคารพกระบวนการทางประชาธิปไตย และการส่งเสริมการไม่แบ่งแยก ผู้สนับสนุนมีส่วนสนับสนุนการทำงานที่แข็งแกร่งของสังคมประชาธิปไตย

4. ข้อพิจารณาทางกฎหมายในการผลักดันนโยบายสาธารณะ (Legal considerations in public policy advocacy) การสำรวจภูมิทัศน์ด้านกฎระเบียบและกฎหมายเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้สนับสนุนนโยบายสาธารณะเพื่อให้แน่ใจว่าความพยายามของพวกเขาถูกต้องตามกฎหมายและมีประสิทธิภาพ สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในข้อจำกัดทางกฎหมาย ภาระผูกพัน และโอกาสที่กิจกรรมการสนับสนุนเกิดขึ้น

4.1 การคุ้มครองการแก้ไขครั้งแรก: ในสหรัฐอเมริกา การแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งแรกคุ้มครองสิทธิที่จะมีเสรีภาพในการพูด การชุมนุม และการยื่นคำร้อง ซึ่งก่อให้เกิดรากฐานทางกฎหมายสำหรับการผลักดันนโยบายสาธารณะ ผู้สนับสนุนมีสิทธิแสดงความคิดเห็น เข้าร่วมการชุมนุมโดยสงบ และยื่นคำร้องต่อรัฐบาลได้ การทำความเข้าใจความแตกต่างของการคุ้มครองการแก้ไขครั้งแรกเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้สนับสนุนในการดำเนินการภายในขอบเขตทางกฎหมาย (Volokh, 2012)

4.2 กฎหมายการเปิดเผยข้อมูลลوبي: กิจกรรมการล็อบบี้อยู่ภายใต้ข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลในเขตอำนาจศาลหลายแห่ง ผู้สนับสนุนที่มีส่วนร่วมในการล็อบบี้ซึ่งมีอิทธิพลโดยตรงต่อสมาชิกสภานิติบัญญัติหรือผู้กำหนดนโยบาย อาจต้องลงทะเบียนและรายงานกิจกรรมของตนเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายการเปิดเผยข้อมูลในการล็อบบี้ กฎหมายเหล่านี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดความโปร่งใสเกี่ยวกับอิทธิพลของการสนับสนุนต่อกระบวนการทางกฎหมาย (Binder, 2014)

4.3 สถานะภาษีที่ไม่แสวงหากำไร: องค์กรสนับสนุนหลายแห่งดำเนินงานในรูปแบบไม่แสวงหากำไรและมีสถานะได้รับการยกเว้นภาษี อย่างไรก็ตาม การรักษาสถานะนี้มาพร้อมกับข้อกำหนดทางกฎหมายที่เฉพาะเจาะจง เช่น ข้อจำกัดเกี่ยวกับกิจกรรมทางการเมือง ผู้สนับสนุนจะต้องสำรวจข้อจำกัดในการแทรกแซงทางการเมืองอย่างระมัดระวัง เพื่อรักษาสถานะภาษีที่ไม่แสวงหากำไรของตน ขณะเดียวกันก็มีส่วนร่วมในการสนับสนุนอย่างมีประสิทธิภาพ (Colombo, 2016)

4.4 ขอบเขตทางจริยธรรมและกฎหมายในการรณรงค์: การรณรงค์มักเกี่ยวข้องกับกลยุทธ์การสื่อสารที่หลากหลาย รวมถึงการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ แม้ว่าผู้สนับสนุนมีสิทธิที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่แสดงออก แต่พวกเขาก็ต้องคำนึงถึงขอบเขตทางจริยธรรมและกฎหมายด้วย การโฆษณาที่เป็นเท็จ การหมิ่นประมาท หรือการสื่อสารรูปแบบอื่น ๆ ที่เกินขอบเขตทางกฎหมายอาจนำไปสู่การสะท้อนกลับทางกฎหมายและทำลายความน่าเชื่อถือของความพยายามสนับสนุน (Rusch, 2005)

4.5 ข้อพิจารณาทางกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายเปรียบเทียบ: สำหรับผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนระหว่างประเทศหรือข้ามพรมแดน การทำความเข้าใจกรอบกฎหมายของเขตอำนาจศาลที่แตกต่างกันเป็นสิ่งสำคัญ กฎหมายระหว่างประเทศ อนุสัญญาด้านสิทธิมนุษยชน และข้อตกลงระดับภูมิภาคเป็นตัวกำหนดบริบททางกฎหมายสำหรับโครงการริเริ่มด้านการสนับสนุนระดับโลก ผู้สนับสนุนจำเป็นต้องตระหนักและปฏิบัติตามบรรทัดฐานทางกฎหมายที่หลากหลายไปพร้อม ๆ กับการบรรลุวัตถุประสงค์เชิงนโยบายของตน (Kingsbury et al., 2005)

การพิจารณาทางกฎหมายเป็นส่วนสำคัญในการวางแผนเชิงกลยุทธ์และการดำเนินนโยบายสาธารณะ ผู้สนับสนุนจะต้องตระหนักถึงการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ กฎหมายการเปิดเผยข้อมูลลึกลับ กฎระเบียบด้านภาษี มาตรฐานการสื่อสารอย่างมีจริยธรรม และความแตกต่างทางกฎหมายของการสนับสนุนระหว่าง

ประเทศเพื่อให้แน่ใจว่าความพยายามของพวกเขาจะมีผลกระทบและถูกต้องตามกฎหมาย

5. กรอบการกำกับดูแลที่มีอิทธิพลต่อความพยายามสนับสนุน (Regulatory frameworks influencing advocacy efforts) การผลักดันนโยบายสาธารณะดำเนินการภายใต้กรอบการกำกับดูแลที่กำหนดสภาพแวดล้อมทางกฎหมายและขั้นตอนที่กิจกรรมการสนับสนุนเกิดขึ้น การทำความเข้าใจกรอบการกำกับดูแลเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้สนับสนุนในการนำทางข้อจำกัดทางกฎหมายและใช้ประโยชน์จากโอกาสอย่างมีประสิทธิภาพ

5.1 กฎหมายการเปิดเผยข้อมูลลับ: เขตอำนาจศาลหลายแห่งมีกฎหมายการเปิดเผยการลอบบี้ซึ่งกำหนดให้บุคคลหรือองค์กรที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการลอบบี้ต้องลงทะเบียนและเปิดเผยกิจกรรมของตน กฎหมายเหล่านี้ได้รับการออกแบบเพื่อเพิ่มความโปร่งใสในการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สนับสนุนและผู้กำหนดนโยบาย ผู้สนับสนุนจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบเหล่านี้เพื่อให้มั่นใจถึงความรับผิดชอบและรักษาความไว้วางใจของสาธารณะในกระบวนการสนับสนุน (Grossmann, 2009)

5.2 กฎระเบียบทางการเงินของแคมเปญ: ในบริบทของความพยายามสนับสนุนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเมือง กฎระเบียบทางการเงินสำหรับการรณรงค์หาเสียงเข้ามามีบทบาท กฎระเบียบเหล่านี้ควบคุมการระดมทุนและการใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการรณรงค์ทางการเมือง รวมถึงการรณรงค์สนับสนุน ผู้สนับสนุนต้องตระหนักถึงขีดจำกัดการบริจาค ข้อกำหนดในการเปิดเผยข้อมูล และกฎทางการเงินของแคมเปญอื่น ๆ เพื่อให้มั่นใจว่าปฏิบัติตามข้อกำหนดและหลีกเลี่ยงความท้าทายทางกฎหมาย (Smith, 2017)

5.3 สถานะภาษีและกิจกรรมทางการเมืองที่ไม่แสวงหากำไร: องค์กรสนับสนุนหลายแห่งดำเนินงานในฐานะองค์กรไม่แสวงผลกำไรและมีสถานะได้รับการยกเว้นภาษี อย่างไรก็ตาม การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองบางประเภทอาจเป็นอันตรายต่อสถานะภาษีนี้ได้ ผู้สนับสนุนจำเป็นต้องเข้าใจข้อจำกัดในการ

แทรกแซงทางการเมืองที่กำหนดโดยกฎระเบียบด้านภาษี เพื่อรักษาสถานะที่ไม่แสวงหาผลกำไรในขณะที่ยังคงมีส่วนร่วมในการสนับสนุนอย่างมีประสิทธิภาพ (Oster, 2014)

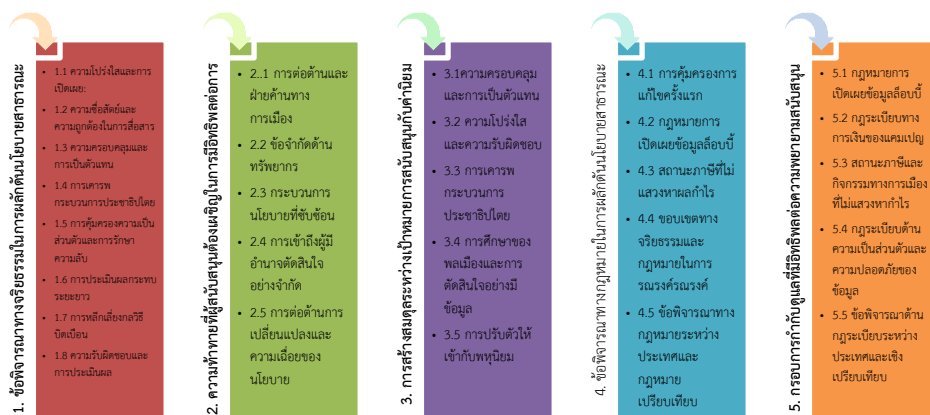
5.4 กฎระเบียบด้านความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัยของข้อมูล:

ความพยายามสนับสนุนมักเกี่ยวข้องกับการรวบรวมและการใช้ข้อมูล ไม่ว่าจะเป็นเพื่อการส่งข้อความแบบกำหนดเป้าหมาย การวิจัย หรือการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ การรอบการกำกับดูแลที่เกี่ยวข้องกับความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัยของข้อมูล เช่น กฎระเบียบให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค (GDPR) ในสหภาพยุโรป กำหนดวิธีที่ผู้สนับสนุนจัดการข้อมูลส่วนบุคคล การปฏิบัติตามกฎระเบียบเหล่านี้ถือเป็นสิ่งสำคัญในการปกป้องสิทธิ์ความเป็นส่วนตัวของบุคคลและหลีกเลี่ยงผลกระทบทางกฎหมาย (Bamberger and Mulligan, 2011)

5.5 ข้อพิจารณาด้านกฎระเบียบระหว่างประเทศและเชิงเปรียบเทียบ:

ความพยายามสนับสนุนที่ขยายข้ามพรมแดนหรือเกี่ยวข้องกับประเด็นระหว่างประเทศจะต้องคำนึงถึงภูมิทัศน์ด้านกฎระเบียบที่หลากหลาย ประเทศต่าง ๆ มีกฎและข้อบังคับที่แตกต่างกันในการควบคุมกิจกรรมการสนับสนุน และกฎหมายระหว่างประเทศมีบทบาทในการกำหนดบริบททางกฎหมายสำหรับโครงการริเริ่มการสนับสนุนระดับโลก ผู้สนับสนุนจะต้องพิจารณาและปฏิบัติตามบรรทัดฐานทางกฎหมายที่หลากหลายเหล่านี้ไปพร้อม ๆ กับการบรรลุวัตถุประสงค์เชิงนโยบาย (Kingsbury et al., 2005)

ดังนั้นการทำความเข้าใจและการปฏิบัติตามกรอบการกำกับดูแลเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้สนับสนุนในการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้องตามกฎหมาย และมีประสิทธิภาพ การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องอาจนำไปสู่ความท้าทายทางกฎหมาย ทำลายชื่อเสียงขององค์กร และบ่อนทำลายผลกระทบของความพยายามในการสนับสนุน

รูปที่ 3 องค์ความรู้ใหม่

บทสรุป

การสรุปข้อค้นพบที่สำคัญ: ในการสรุปข้อค้นพบที่สำคัญของบทความบทความนี้ เห็นได้ชัดว่าการผลักดันนโยบายสาธารณะกำลังอยู่ระหว่างการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ซึ่งได้รับอิทธิพลจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี โลกาภิวัตน์ และการเปลี่ยนแปลงความคาดหวังของสังคม วิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของแนวปฏิบัติด้านการสนับสนุน ควบคู่ไปกับการตรวจสอบหลักการและกรอบการทำงานที่สำคัญในการจัดการทั้งภาครัฐและเอกชน ถือเป็นรากฐานที่ครอบคลุม มีการสำรวจความท้าทายที่ผู้สนับสนุนต้องเผชิญ รวมถึงข้อจำกัดด้านทรัพยากรและปัญหาความเป็นผู้นำ โดยเน้นถึงความซับซ้อนที่มีอยู่ในภูมิทัศน์ของการสนับสนุน

ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับพลวัตการพัฒนาของการผลักดันนโยบายสาธารณะและผลกระทบต่อข้อกำหนดนโยบาย: ข้อมูลเชิงลึกที่ได้จากการทบทวนนี้ชี้ให้เห็นถึงอนาคตที่มีพลวัตสำหรับการผลักดันนโยบายสาธารณะ การบรรจบกันของการสนับสนุนทางดิจิทัล ความร่วมมือระดับโลก และการตัดสินใจที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล กำลังเปลี่ยนโฉมภูมิทัศน์ของการสนับสนุน การเกิดขึ้นของแนวทางที่ครอบคลุมและมีส่วนร่วมมากขึ้น แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงกระบวนทัศน์ในความสัมพันธ์ระหว่างผู้สนับสนุนและผู้กำหนดนโยบาย พลวัตที่เปลี่ยนแปลงไปเน้นย้ำถึงความจำเป็นสำหรับ

ผู้กำหนดนโยบายในการปรับตัวให้เข้ากับช่องทางการสื่อสารใหม่ เปิดรับการมีส่วนร่วมของพลเมือง และใช้ประโยชน์จากข้อมูลเพื่อกำหนดนโยบายตามหลักฐานเชิงประจักษ์

ข้อเสนอแนะการตัดสินใจเพื่อการวิจัยในอนาคตและการประยุกต์เชิงปฏิบัติ:

ในขณะที่เราสำรวจพลวัตที่เปลี่ยนแปลงไปของการผลักดันนโยบายสาธารณะ มีการเรียกร้องให้ดำเนินการที่ชัดเจนสำหรับการวิจัยในอนาคตและการประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติ นักวิชาการได้รับการสนับสนุนให้เจาะลึกผลกระทบของเทคโนโลยีที่มีต่อประสิทธิภาพของการสนับสนุน ศึกษาพลวัตของความร่วมมือข้ามภาคส่วน และสำรวจความเหลื่อมล้ำของความพยายามในการสนับสนุน ความสัมพันธ์ที่เปลี่ยนแปลงไประหว่างการสนับสนุนและการกำหนดนโยบายจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์เชิงลึกเพื่อแจ้งกลยุทธ์และกรอบการทำงานที่มีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ ข้อเสนอแนะการตัดสินใจยังครอบคลุมถึงผู้ปฏิบัติงานและผู้กำหนดนโยบายด้วย การเปิดรับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การส่งเสริมการไม่แบ่งแยก และการจัดลำดับความสำคัญของการตัดสินใจที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการก้าวหน้าในด้านการสนับสนุน การสร้างความสัมพันธ์ที่โปร่งใสและร่วมมือกันกับผู้สนับสนุน และประชาชนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้กำหนดนโยบายที่มุ่งหวังที่จะนำทางความซับซ้อนของการกำกับดูแลสมัยใหม่

โดยสรุป บทความทบทวนนี้ทำหน้าที่เป็นภาพรวมของโลกที่มีหลายแง่มุมของการผลักดันนโยบายสาธารณะ เราหวังว่าข้อมูลเชิงลึกที่มอบให้จะช่วยกระตุ้นการวิจัยเพิ่มเติม เป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติ และสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดความร่วมมือระหว่างผู้สนับสนุน ผู้กำหนดนโยบาย และนักวิชาการ อนาคตของการผลักดันนโยบายสาธารณะมีศักยภาพมหาศาล และด้วยการทำงานร่วมกัน เราจะสามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนากระบวนการกำหนดนโยบายที่ตอบสนอง เสมอภาค และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- 350.org. (2021). *Our Story*. Retrieved on 2 January 2024 from: <https://350.org/about/our-story/>
- Anheier, H. K. (2014). *Nonprofit Organizations: Theory, Management, Policy*. London : Routledge.
- Ansell, C. and Gash, A. (2008). Collaborative Governance in Theory and Practice. *Journal of Public Administration Research and Theory*, 18(4), 543–571.
- Bamberger, K. A. and Mulligan, D. K. (2011). *Privacy on the Ground: Driving Corporate Behavior in the United States and Europe*. Cambridge, MA: MIT Press.
- Barber, B. (2003). *Strong Democracy: Participatory Politics for a New Age*. California: University of California Press.
- Bardach, E. (2012). *A Practical Guide for Policy Analysis: The Eightfold Path to More Effective Problem Solving*. Thousand Oaks, California: CQ Press.
- Bardach, E. and Patashnik, E. M. (2015). *A Practical Guide for Policy Analysis: The Eightfold Path to More Effective Problem Solving*. Thousand Oaks, California: CQ Press.
- Baumgartner, F. R., and Jones, B. D. (1993). *Agenda and Instability in American Politics*. Chicago: University of Chicago Press.
- _____. (2002). Bureaucracy at the Center of Government: Government's Response to the Media and Public Opinion. *Journal of Public Administration Research and Theory*, 12(4), 685–712.

- Binder, S. A. (2014). Lobbying Disclosure: A Review of the Literature. *Public Relations Review*, 40(2), 280–282.
- Birkland, T. A. (2005). *An Introduction to the Policy Process: Theories, Concepts, and Models of Public Policy Making*. New York, NY: M.E. Sharpe.
- Burstein, P. (2003). The Impact of Public Opinion on Public Policy: A Review and an Agenda. *Political Research Quarterly*, 56(1), 29–40.
- Campaign for Tobacco-Free Kids. (2021). *Campaign for Tobacco-Free Kids Case Studies*. Retrieved on 2 January 2024 from: <https://www.tobaccofreekids.org/what-we-do/us/case-studies>
- Chadwick, A. (2013). *The Hybrid Media System: Politics and Power*. Oxford: Oxford University Press.
- Chamberlain, N. W. and Hodson, R. (2015). Interest Group Influence and Policy Representation: The Advocacy of Business Interests in Congress. *Social Forces*, 93(4), 1431–1452.
- Cobb, R. W. and Elder, C. D. (1972). *Participation in American Politics: The Dynamics of Agenda-Building*. Baltimore MD: Johns Hopkins University Press.
- Colombo, J. S. (2016). Tax Exemption, Lobbying, and the Charitable Deduction: Defining the Political Activities of Section 501(c)(3) Organizations. *Tax Lawyer*, 69(2), 283–330.
- Crenshaw, K. (1989). *De-marginalizing the Intersection of Race and Sex: A Black Feminist Critique of Antidiscrimination Doctrine, Feminist Theory, and Antiracist Politics*. Chicago: University of Chicago Legal Forum, 1989(1), Article 8.

- Dearing, J. W. and Rogers, E. M. (1996). *Agenda-Setting*. London: SAGE Publications.
- DeLeon, P. (1988). *Advice and Consent: The Development of the Policy Sciences*. New York, NY: Russell Sage Foundation.
- Diani, M. (2015). The Future of Social Movement Studies: A European Perspective. *Annual Review of Sociology*, 41, 427–448.
- Dryzek, J. S. (2000). *Deliberative Democracy and Beyond: Liberals, Critics, Contestations*. Oxford: Oxford University Press.
- Dunn, W. N. (2017). *Public Policy Analysis: An Introduction*. London : Routledge.
- Dür, A. and Mateo, G. (2019). Advocacy Coalitions and Domestic Policy Change. *Journal of European Public Policy*, 26(6), 897–915.
- Families USA. (2021). *Campaigns*. Retrieved on 2 January 2024 from: <https://familiesusa.org/our-campaigns/>
- Fishkin, J. S. (2009). *When the People Speak: Deliberative Democracy and Public Consultation*. Oxford: Oxford University Press.
- Grindle, M. S. and Thomas, J. W. (1991). *Public Choices and Policy Change: The Political Economy of Reform in Developing Countries*. Baltimore MD: Johns Hopkins University Press.
- Grossmann, M. (2009). Articulate Advocacy: The Relationship between Lobbying, Contributions, and the Receipt of Earmarks. *Political Research Quarterly*, 62(3), 474–487.
- Gutmann, A. and Thompson, D. (1996). *Democracy and Disagreement*. Cambridge, Mass: Harvard University Press.

- Heaney, M. T. and Lorenzoni, T. (2017). Coalition Building in the U.S. Congress: Bridging the Ideological Divide. *American Behavioral Scientist*, 61(9), 982–1002.
- Howlett, M., Ramesh, M. and Perl, A. (2009). *Studying Public Policy: Policy Cycles and Policy Subsystems*. Oxford: Oxford University Press.
- Human Rights Campaign. (2021). *Timeline: Milestones in the American LGBTQ Movement*. Retrieved on 2 January 2024 from: <https://www.hrc.org/timelines/milestones-in-the-american-lgbtq-movement>
- Jordan, G. and Maloney, W. (1997). The Protest Business? Mobilizing Campaigns, Organizing Conflict. *Annual Review of Sociology*, 23, 103–121.
- Jordan, G. and Van Tuijl, P. (2000). Political Advocacy and Emergent Democratic Institutions in Central America. *World Development*, 28(5), 867–879.
- Keck, M. E., and Sikkink, K. (1998). *Activists beyond Borders: Advocacy Networks in International Politics*. New York: Cornell University Press.
- Keck, M. E. and Sikkink, K. (1998). *Activists beyond Borders: Advocacy Networks in International Politics*. New York: Cornell University Press.
- Kingdon, J. W. (1984). *Agendas, Alternatives, and Public Policies*. Boston: Little, Brown and Company.
- _____. (2014). *Agendas, Alternatives, and Public Policies*. Boston, MA: Pearson.

- Kingsbury, B., Krisch, N., and Stewart, R. B. (2005). The Emergence of Global Administrative Law. *Law and Contemporary Problems*, 68(3/4), 15–61.
- Kollman, K. (1998). *Outside Lobbying: Public Opinion and Interest Group Strategies*. Princeton: Princeton University Press.
- Lobbying Disclosure Act of 1995*, Pub. L. No. 104-65, 109 Stat. 691 (1995).
- Lobbying, Advocacy, and Social Change. (2014). *Ethical Guidelines*. Retrieved on 2 January 2024 from: <https://www.lobbyingadvocacy.org/ethical-guidelines>
- Lowery, D. and Gray, V. (2004). A Neopluralist Perspective on Research on Organized Interests. *Political Research Quarterly*, 57(1), 163–175.
- Moms Demand Action. (2021). *Our Movement*. Retrieved on 2 January 2024 from: <https://momsdemandaction.org/our-movement/>
- Mouffe, C. (2000). *The Democratic Paradox*. New York: Verso.
- Oster, M. (2014). *Political Campaign Activities and the Tax Code: Issues for the 113th Congress*. Washington DC: Congressional Research Service.
- Pressman, J. L. and Wildavsky, A. (1973). *Implementation: How Great Expectations in Washington Are Dashed in Oakland; Or, Why It's Amazing That Federal Programs Work at All, This Being a Saga of the Economic Development Administration as Told by Two Sympathetic Observers Who Seek to Build Morals on a Foundation of Ruined Hopes*. California: University of California Press.
- Rusch, L. A. (2005). Defamation and the First Amendment: The Evolution of a Constitutional Tort. *Notre Dame Law Review*, 81(2), 477–533.

- Sabatier, P. A. and Jenkins-Smith, H. C. (1993). *Policy Change and Learning: An Advocacy Coalition Approach*. Boulder, Colorado: Westview Press.
- Sabatier, P. A. and Weible, C. M. (2007). *The Advocacy Coalition Framework: Innovations and Clarifications*. In P. A. Sabatier (Ed.), *Theories of the Policy Process* (2nd ed., pp. 189–220). Boulder, Colorado: Westview Press.
- _____. (2014). *Theories of the Policy Process*. Boulder, Colorado: Westview Press.
- Salisbury, R. H. (1969). An Exchange Theory of Interest Groups. *Midwest Journal of Political Science*, 13(1), 1–32.
- Schneider, A. and Ingram, H. (1993). Social Construction of Target Populations: Implications for Politics and Policy. *American Political Science Review*, 87(2), 334–347.
- Smith, M. A. (2000). *American Business and Political Power: Public Opinion, Elections, and Democracy*. Chicago: University of Chicago Press.
- _____. (2009). Lobbyists, Legislative Committees, and Inequality. *American Journal of Political Science*, 53(4), 1020–1033.
- Smith, M. A. and Larimer, C. W. (2009). The Public Affairs Model and Public Opinion: A 40-Year Retrospective. *Public Administration Review*, 69(5), 725–736.
- Smith, R. M. (2017). *Money, Politics, and the Constitution: Beyond Citizens United*. Princeton: Princeton University Press.

- Stone, D. (2002). Transfer Agents and Global Networks in the ‘Transnationalization’ of Policy. *Journal of European Public Policy*, 9(3), 333–354.
- _____. (2012). *Policy Paradox: The Art of Political Decision Making*. New York: W.W. Norton & Company.
- Volokh, E. (2012). Freedom of Speech, Permissible Tailoring and Transcending Strict Scrutiny. *Harvard Law Review*, 125(6), 1566–1627.
- Wallack, L., Dorfman, L., Jernigan, D. and Themba, M. (1993). *Media Advocacy and Public Health: Power for Prevention*. London: SAGE Publications.
- Weible, C. M., Heikkila, T., DeLeon, P. and Sabatier, P. A. (2012). Understanding and influencing the policy process. *Policy Sciences*, 45(1), 1–21.
- Weissert, C. S. and Weissert, W. G. (2017). *Governance in a Globalizing World*. London: SAGE Publications.
- Young, I. M. (2000). *Inclusion and Democracy*. Oxford: Oxford University Press.